

ARES ZEUL RAZBOIULUI

Ares era în mitologia greacă zeul războiului. Se număra printre cei doisprezece mari zei ai Olimpului și era fiul lui Zeus și al Herei. Cu toate acestea, era disprețuit de părinții săi și de către ceilalți zei, mai ales de către Atena, datorită caracterului său violent, sângeros. În numeroasele mituri legate de numele lui, zeul apare adesea înfrânt, deși era simbolul forței războinice, brutale.

În războiul troian, de pildă, la care participă luptând alături de Hector, el este rănit de către Diomedes cu ajutorul Athenei și silit să o ia la fugă. Când sare în ajutorul fiului său, care avea să fie ucis de Heracles, Ares e de asemenea rănit de către erou și silit să se retragă. La fel, zeul trebuie să îndure uciderea fiicei sale, Penthesilea, fără să poată face nimic. De numele lui Ares e legat și Areopagul, colina unde, la Atena, era locul unde se judecau crimele de natură religioasă. Se credea că la poalele acestei coline Ares l-ar fi ucis pe Hallirrhothius, fiul lui Poseidon, fiindcă voia să-i necinstească fiica, pe Alcippe. Adus de către Poseidon în fața judecății zeilor, pe aceeași colină, spre a fi osândit pentru crima săvârșită, Ares a fost însă iertat.

Dintre numeroasele episoade amoroase care i se atribuiău, era celebră legătura dintre el și Aphrodita, legătură dată în vileag de către soțul acesteia, Hephaestus. Cultul lui Ares a fost adus în Grecia din Tracia. La romani Ares era identificat cu zeul Marte.

Orașul Areopolis din sudul Greciei este închinat zeului războiului.

HADES

ZEUL IMPARATIEI SUBPAMANTENE

Hades, zeul împărăției subpământene, fiul lui Cronos și al Rheeli. Ca și ceilalți frați ai săi, când s-a născut, Hades a fost înghițit de tatăl său, apoi dat afară. Mai târziu a participat la lupta dusă de olimpieni împotriva titanilor. Când s-a făcut împărțirea Universului, lui Zeus i-a revenit Cerul, lui Poseidon - Marea, iar lui Hades - lumea subpământeană. Hades sălășluia în împărăția umbrelor, pe care o cârmuia alături de soția sa, Persefona (în legătură cu răpirea Persefonei vezi și Demeter). El nu îngăduia nimănui, o dată ajuns acolo, să mai vadă lumina zilei. Când Heracles a trecut hotarele Infernului, s-a lovit de împotrivirea lui Hades, pe care l-a rănit cu o săgeată, silindu-l să se refugieze în Olympus. Numele de Hades era evitat de cei vechi, care se fereau să-l pronunțe, socotindu-l aducător de nenorociri. Cel mai adesea el era invocat sub numele de Pluto (*Zeul cel bogat*), aluzie la bogățiile nemăsurate care se ascundeau în măruntaiele pământului.

POSEIDON ZEUL MĂRII

În mitologia greacă, **Poseidon** era zeul mării, fiul lui Cronos și al Rheei. În mitologia romană este cunoscut sub numele de **Neptun**. Ca și ceilalți frați ai săi, când s-a născut, Poseidon a fost înghițit de către tatăl său și apoi dat afară.

Mai târziu a luptat alături de olimpieni împotriva titanilor. Când, în urma victoriei, s-a făcut împărțirea Universului, lui Zeus i-a revenit Cerul, lui Hades lumea subpământeană, iar lui Poseidon Împărăția apelor. El sălășluia în fundul mării împreună cu soția sa, Amfitrite, alături de care, uneori, urmat de un întreg cortegiu marin și purtat de un car tras de cai înaripați, spinteca valurile.

Poseidon stârnea furtunile sau făcea ca apele mării să devină liniștite, el scotea insule la iveală sau le cufunda pe altele lovindu-le cu tridentul său, făcea să izvorască râuri sau să se închege lacuri. O dată el a încercat împreună cu Hera și cu Athena să-l pună în lanțuri pe Zeus, dar încercarea a dat greș. De atunci Poseidon a fost mereu alături de preaputernicul său frate care cârmuia destinele lumii.